14 de setembre: L'Exaltació de la Santa Creu

Text de l'Evangeli (*Jn* 3,13-17): En aquell temps, Jesús digué a Nicodem: «Perquè ningú no ha pujat al cel sinó el qui ha baixat del cel, el Fill de l'home. I així com Moisès enlairà el serpent al desert, així convé que sigui enlairat el Fill de l'home, per tal que tot el qui cregui en ell tingui vida eterna».

Perquè tant estimà Déu el món, que va donar el seu Fill unigènit perquè tot el qui cregui en ell no es perdi, sinó que tingui vida eterna. Ja que no envià Déu el Fill al món per jutjar el món, sinó perquè se salvi el món per ell».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Per tal que tot el qui cregui en ell tingui vida eterna»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui, l'Evangeli és una profecia, és a dir, un esguard en l'espill de la realitat que ens endinsa en la seva veritat més enllà del que ens diuen els nostres sentits: la Creu, la Santa Creu de Jesucrist és el Tron del Salvador. Per això, Jesús afirma que «convé que sigui enlairat el Fill de l'home» (Jn 3,14).

Prou sabem que la creu era el suplici més atroç i vergonyós del seu temps. Exaltar la Santa Creu no deixaria de ser un cinisme si no fos perquè allà hi penja el Crucificat. La creu, sense el Redemptor, és pur cinisme; amb el Fill de l'Home és el nou arbre de la Saviesa. Jesucrist «en oferir-se lliurement a la passió» de la Creu ha obert el sentit i el destí del nostre viure: pujar amb Ell a la Santa Creu per obrir els braços i el cor al Do de Déu, en un intercanvi admirable. També aquí ens cal escoltar la veu del Pare, des del cel estant: «Tu ets el meu Fill (...), en tu m'he complagut» (Mc 1,11). Trobar-nos crucificats amb Jesús i ressuscitar amb Ell: heus ací el perquè de tot plegat! Hi ha esperança, hi ha sentit, hi ha eternitat, hi ha vida! No estem bojos els cristians quan en la Vetlla Pasqual, de manera solemne, és a dir, en el Pregó pasqual, cantem lloança del pecat original: «Oh!, culpa sortosa, que ens has merescut tan gran Redemptor», que amb el seu dolor ha imprès "sentit" al dolor.

«Mireu l'arbre de la creu, on penjà el Salvador del món: veniu i adoreu-lo» (Liturgia del Divendres Sant). Si aconseguim superar l'escàndol i la follia de Crist crucificat no hi ha més que adorar-lo i agrair-li el seu

Do. I cercar decididament la Santa Creu en la nostra vida, per omplir-nos de la certesa que, «per Ell, amb Ell i en Ell», la nostra donació serà transformada, en mans del Pare, per l'Esperit Sant, en vida eterna: «Vessada per vosaltres i per molts en remissió dels pecats».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Allà on un cristià gasti la seva vida honradament, ha de posar amb el seu amor la Creu de Crist, que atrau cap a Si totes les coses» (Sant Josepmaria)

- «No hi ha un cristianisme sense la Creu i no hi ha una Creu sense Jesucrist. Per això, un cristià que no sap gloriar-se en Crist crucificat no ha entès el que significa ser cristià» (Francesc)

- «La pregària de l'Església venera i honora el Cor de Jesús, de la mateixa manera que n'invoca el Santíssim Nom. Adora el Verb encarnat i el seu Cor que, per amor als homes, es va deixar traspassar pels nostres pecats. La pregària cristiana desitja seguir el camí de la Creu seguint el Salvador. Les estacions des del Pretori fins al Gòlgota i al Sepulcre escandeixen el camí de Jesús, que ha redimit el món per la seva santa Creu» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.669)